

1) (Klásterský)

Chtěl bych býti zvoník starý,
do snění se zaberá,
bydlit blízko šedé fary
nebo ve zdích kláštera.

Veliké a lesklé zvony
se hlubokým hlasem mít,
aby měly jména ony,
jeden Jan a druhý Vít.

2) (Bezruč)

Můj stryk byl ptáčníkem vášnivým.
Chytil a prodával drozdy.
Přes květen, čert panský zákaz vem,
beskydské prosmýčil hvozdy.

Vybral ta střapatá ptačátka,
když se jim kabátek zhustil,
samečci počali zpívati,
kačky do svobody pustil.

3) (Toman)

Rozmarný zlatník, listy vytepal
ze zlata, bronzu, ze zamžené mědi,
je do trav rozhodil a větrům, dětem dal,
k hrám jejich zasněn hledí.

V měsíčných nocech, starý hudebník,
pro rozkoš hraje, střídá housle s flétnou
a hraje milencům a chytá ptáků vzlyk,
když výškou k jihu létanou.

A básník soucitný, jenž ztavil křeč
zrad, žalů, zklamání, jež srdce drtí,
na rosu rytmickou a v křišťálovou řeč,
sní o smíření v smrti.

4) (Neruda)

Zem, sotva ji sluníčko ohřeje,
již do barev, do zvuků vzkvítá –
a sotva že srdce mé ožije,
již touha mu lesklými nitěmi,
a milost mu zlatými sítěmi
zas nanovo osidla splítá.

5) (Karásek)

Kam chceš jít, duše, v nepokoji svém,
Když zklamání jak sklepy chladem číší?
Podivný večer vzplanul purpurem
Jak skrvna vína v zarosené číši.

Slož nyní citů břímě bezjmenné,
Svou duši ponoř navždy v beznaději.
Tvé srdce jest jak ptáče schoulené,
Jež zachvívá se v bázni před kročeji.

U všech textů určete metrum.